

gehuse, klinikker m.v., herunder ikke mindst organisatorisk.

Organisatorisk vil der ofte ikke være udpeget en læge, der har ansvaret for den samlede sundhedsfaglige virksomhed, som udøves på det private sygehus, den private klinik m.v.

Det selvstændige ansvar, som efter de gældende regler påhviler den enkelte læge eller anden sundhedsperson, vil dog i de allerfleste tilfælde være fuldt tilstrækkeligt til at sikre en god faglig standard af det sundhedsfaglige arbejde.

Imidlertid fungerer nogle private virksomheder på et spinkelt grundlag, bl.a. fordi de ofte ikke har knyttet fastansat sundhedsfagligt personale til sig, men i stedet benytter løsere ansættelsesforhold, f.eks. timelønnet sundhedsfaglig arbejdskraft. Dette kan gøre det vanskeligt at opretholde en god faglig standard for den samlede virksomhed.

Det findes på denne baggrund hensigtsmæssigt at sikre, dels at der også på alle private sygehuse, klinikker m.v. findes en entydig sundhedsfaglig ledelse, dels at denne ledelse påser, at den på sygehuset, klinikken m.v. udøvede sundhedsfaglige virksomhed lever op til de gældende normer.

Når loven ikke omfatter offentligt ejede sygehuse, klinikker m.v., skyldes det, at de offentlige myndigheder efter den politisk ansvarlige ledelses beslutning selv forudsættes at træffe de foranstaltninger af organisatorisk karakter, der er nødvendige for at sikre patienternes sikkerhed og kvaliteten af det sundhedsfaglige arbejde.

Med kravet om etablering af en sådan sundhedsfaglig ledelse for private sygehuse, klinikker m.v. sikres, at patienter, pårørende og personale såvel som tilsynsmyndighederne har en »garantiperson« at henvende sig til i spørgsmål vedrørende virksomheden, herunder i forbindelse med placeringen af et overordnet ansvar for sundhedsfaglig virksomhed, der ikke har levet op til de gældende normer.

Etableringen af en entydig ansvarlig ledelse har yderligere den fordel, at den vil virke motiverende for virksomhedens egen kontrol og udvikling af den sundhedsfaglige virksomhed.

4. Andre lande

I Norge har enhver virksomhed, som tilbyder sundhedsydelser, pligt til at etablere et internt kontrolsystem for virksomheden og til at sørge for, at virksomheden og ydelserne planlægges, udføres og vedligeholdes i overensstemmelse med alment accepterede faglige normer og krav fastsat i lovgivningen. Disse

regler gælder således alle offentlige og private virksomheder.

Hertil kommer, at en række såvel offentlige som private institutioner, herunder sygehuse, skal godkendes af de centrale myndigheder.

Der er ikke i Norge fastsat regler, som svarer til reglerne om virksomhedsansvarlige læger.

I Sverige trådte nye regler om ledelsen af sundhedsmæssig virksomhed i kraft den 1. januar 1997. Der skal herefter inden for al sundhedsmæssig virksomhed findes en virksomhedschef, som er ansvarlig for virksomheden, og som har det samlede ledelsesansvar.

Virksomhedschefen, der som udgangspunkt ikke behøver at være sundhedsfagligt uddannet, repræsenterer driftsherren, og det er driftsherren, som er ansvarlig for, at der udpeges virksomhedschefer for al den sundhedsmæssige virksomhed, som denne driver.

Reglerne i Sverige om virksomhedschefer gælder således for al sundhedsmæssig virksomhed, således at virksomhedschefer skal udpeges for såvel offentlig som privat sundhedsmæssig virksomhed bortset fra den virksomhed, som tandlæger, tandplejere m.v. udfører.

Virksomhedschefen, hvis opgaver følger af ansættelseskontrakten og af de regler, som gælder for den sundhedsmæssige virksomhed, er ansvarlig for, at virksomheden tilgodeser høj patientsikkerhed og god kvalitet af den sundhedsmæssige virksomhed samt fremmer omkostningseffektiviteten.

I Sverige trådte ligeledes den 1. januar 1997 nye regler i kraft, hvorefter den, som påtænker at etablere sundhedsmæssig virksomhed, skal anmelde dette til tilsynsmyndighederne. Anmeldelsespligten gælder såvel for offentlig som for privat sundhedsmæssig virksomhed.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vil forud for lovforslagets ikrafttrædelse være nødvendigt at informere offentligheden om de nye regler, herunder om at blanketter kan rekvireres hos Sundhedsstyrelsen. Informationen forudsættes formidlet via annoncering i dagblade m.v.

Der vil herudover blive tale om etableringsudgifter bl.a. til oprettelse af et register eller lignende og til udfærdigelse af blanketter. Endvidere vil der blive tale om driftsudgifter bl.a. til Sundhedsstyrelsens tilsyn og kontrol samt udsendelse af blanketter og overførsel af oplysninger til register eller lignende.

Samlet skønnes etablerings- og driftsudgifterne at være af mindre størrelsesorden, idet antallet af syge-